

Една българска учителка в Чикаго

[Начална страница](#) | [САЩ и Канада](#) | [САЩ Централна Част](#) | **Една българска учителка в Чикаго**

Published 12 Май, 2011 Bulgaria Segа

Казват, че няма случайни неща. Дали запознанството ми с тази жена беше случайно, не зная, но още при първото ми ръкуване с нея, почувствах особена близост, впечатли ме скромност и топлота. Това се случи на 29 април 2011 г., когато ние, гостите от Европа, пристигнали за Форума на българските училища и подкрепящите ги организации в САЩ, за първи път прекрачихме прага на Българското училище „Джон Атанасов” в Чикаго. Приеха ни г-жа Боянка Иванова, директор на училището и г-жа Елена Липкова, зам.-директор. Дни

преди това г-жа Иванова ни посрещна на летището и радостта от срещата на американска земя вече беше споделена. Познавам Боянка и с нея ме свързва дългогодишно много добро приятелство. Но г-жа Липкова виждах за първи път. За нея само бях чувала прекрасни отзиви от колегите. Подавайки ми ръка, тя изрече думите:

„Добре дошли в нашето училище! Добре дошли в Чикаго!“. В Чикаго? Почувствах се някак странно- приветстват ме на български език, намирам се в българско училище, при това толкова далече от България и Европа. Мисля, че в този момент за първи път осъзнах стъпването си на американска земя. По-късно г-жа Липкова ни покани да надникнем в залата за форума и с усмивка започна да разказва за приготвянията, показва ктoвете с детски рисунки, подредената фото-изложба, папките с програмата. На трибуната тържествено стояха флаговете на България и САЩ, а на всичките 30 работни маси потрепваха български знаменца. Има моменти, в които човек е в захлас и нищо не може да каже. Думите спират, за да се наслаждават очите. Този момент беше точно такъв.

На следващия ден сутринта на входа на училището отново ни посрещнаха г-жа Иванова и г-жа Липкова, този път като делегати на Форума. И така, след час прозвуча химнът на България, който постави началото на Форума на българските училища. Последваха официални приветствия, филми, презентации. На трибуната застана и г-жа Елена Липкова. Тя представи доклада си на тема: „Специфика на новите образователни структури в чужбина. Българско училище „Джон Атанасов“ пред своя десетгодишен юбилей“ и запозна гостите както с дейността на училището, така и с проблема за бързата национална и езикова асимилация на българските деца в чужбина. Госпожа Елена Липкова е родена в България. Завършила е българска филология във Великотърновския университет. Разполага с богат педагогически опит. Разказа ни, че е била преподавател в елитна математическа гимназия в град Добрич. В Чикаго обучава надарени деца в американското училище „Едисон“.

Тя е съосновател и първи учител в първото, лицензирано от Министерство на образованието, младежта и науката, българско училище на територията на Америка - „Света София“, преименувано по-късно в Българско училище „Джон Атанасов“. През 2010 г. г-жа Липкова извежда първия випуск осмокласници. На състоялото се тогава тържество присъства лично синът на патрона на училището- Джон Атанасов. В авторски колектив г-жа Липкова подготвя документалния филм на тема: „Гурбетчийство или емигрантство - орисия или съдба на българина“. Филмът има огромен успех. На фестивала за документални филми в раздел „Наследство“ през 2010 г. в София, организиран от проф. Детев, филмът е отличен с 3-та награда. Също по идея на г-жа Липкова се подготвя филм за първия випуск осмокласници в българското училище „Джон Атанасов“, представен на същия фестивал на киното в България. На г-жа Елена Липкова училището дължи своето популяризирането и чрез страниците

на вестник „България СЕГА”. В продължение на 6 години вестникът публикува материали и отразява родолюбивите начинания на учителския колектив, родителите, запознава читателите с успехите на учениците. Г-жа Липкова е член на Асоциацията на българските училища в чужбина от самото ѝ създаване. На всички проведени конференции на Асоциацията се посочва нейният принос както за основаването на Българското училище „Джон Атанасов” в Чикаго, така и заслугите за утвърждаване на авторитета на българските учители зад граница. На Форумта в Чикаго г-жа Липкова за пореден път доказва голямата си съпричастност към делото на българските образователни звена зад граница, тяхното обединяване и взаимно сътрудничество. Феномен е българският учител. Дали ще живее в България, Европа, Америка, той остава завинаги верен на своята професия и възрожденски корени. При това, преминаващ и през трудностите на имигрантския живот, той още по-силно милее за българските деца и България. Наградата за тези учители не е парична. Тя се измерва единствено с усмивките на първокласниците, с написаните „ А и Б”, с броя на обучените ученици.

Скъпа г-жо Липкова,

Благодаря Ви за сърдечното посрещане в Българското училище „Джон Атанасов” в Чикаго и поканата да участваме във Форумта на 30 април 2011 г. Искрено се радвам, че имах възможността да се запозная с Вас. Какво ни събра на американския континент: българските деца, българското училище, българският език, учителската професия?

Океаните и километрите не могат да бъдат от значение, когато ние, учителите, сме посветени на България.

С уважение,

Ваня Велкова

Основател на Българското училище в Хамбург

Съосновател и член на Управителния съвет на Асоциацията на българските училища в чужбина

**За в. „България Сегга”
www.BulgariaSega.com**